

blot for de danske Forfattere, men ogsaa for den danske Læseverden og Bogindustri i dens forskellige Forgreninger og derved for Arbejdsmarkedet i dets Helhed vil det da have Betydning, at Udgivelsen af danske Bøger ikke udsættes for i større eller mindre Grad at blive forflyttet fra Danmark til Norge.

Om Enkeltheder i Lovforslaget finder Udvalget eller et Flertal i øvrigt Anledning til følgende Bemærkninger:

Man har anset det for tvivlsomt, om Forbudet mod offentlig at oplæse et udgivet Arbejde uden Forfatterens Samtykke, naar alt kommer til alt, kan siges at være nødvendiggjort af Hensynet til Forfatterens økonomiske Interesse, og naar dertil kommer den udstrakte Anvendelse, offentlig Oplæsning hos os har faaet som Middelet til Dannelsen og Underholdning ved Befolkningens Møder og Sammenkomster, og den Byrde, det derfor vilde være, om Udgangen dertil i hvert enkelt Tilfælde vanskeliggjordes, har man anset det for rigtigt ved Ændringsforslagene under Nr. 1, 2, 11 og 12 at tilraade, at Oplæsning helt frigives. Af lignende Grunde som de sidst anførte har man tillige anset det for rigtigt at foreslaa nogen Udvidelse af den Udgang, der i § 14 gives til at benytte Stykker, uddragne af forskellige Forfatters eller Komponisters Værker, i Samlinger til Brug i Kirke, Skole eller Foreninger. Sfr. herom Ændringsforslaget under Nr. 9.

Ogsaa hvad den offentlige Udførelse af musikalske Kompositioner angaar, har man af Hensyn til den Rolle, Musikken spiller i vort Folkeliv, betragtet det som formaals-tjenligt at begrænse den Ret, Lovforslaget giver Forfatteren, noget ved at frigive saadanne Musiknumre som Danse, Sange og enkelte Stykker uddragne af større musikalske Arbejder. Hertil figter Ændringsforslaget under Nr. 5.

Det vil formentlig ligeledes stemme med en almindelig og naturlig Opfattelse, naar man af den bildende Kunsts Frembringelser har foreslaaet saadanne udleverede til Gengivelse uden Kunstnerens Samtykke, der allerede i Forvejen tilhøre

Offentligheden ved at være anbragte i offentlige Kunstsamlinger eller paa offentlig Plads, Gade eller Vej eller ved paa anden Maade at udgøre en Del af selve disses offentlige Synstognomi; det vilde sikkert af de fleste anses for unaturligt, om et Billede af en Gade eller et Torv ikke skulde kunne tilvejebringes og forelægges Offentligheden uden særlig Tilladelse af hver enkelt Arkitekt, der var Mester for en paa Billedet medoptagen Bygningsfaçade. Se herom Ændringsforslaget under Nr. 14.

De Bestemmelser, Lovforslagets § 8 indeholder om en Del Tilfælde, i hvilke ingen Forfatterret kan gøres gældende, vil det vistnok være tilraadeligt at udvide saaledes, at de komme til at omfatte ikke blot Forhandlinger ved offentlige politiske og lignende Forhandlingsmøder, men i det hele taget Udtalelser ved offentlige Møder, derunder foruden de nævnte tillige Møder med almindelig Folkeoplysning til Formaal; jfr. Ændringsforslaget under Nr. 7. Et lignende Hensyn til den offentlige Debats berettigede Krav har ført til Forslag (under Nr. 8) om en Ændring i § 13, ifølge hvilken Anmeldelser og Referater ikke betragtes som Indgreb i Forfatterretten, selv om de i større eller mindre Omfang indeholde en Gengivelse af det i dem omtalte Værk.

Endelig har et naturligt Hensyn til Bestemmelsesmyndigheden medført, at man til § 37 under Nr. 15 har stillet et Ændringsforslag, der nødvendiggør Rigsdagens Medvirking, hvis der i Anledning af Overenskomst med fremmede Lande angaaende Gensidighed i Bestemmelserne om Forfatter- og Kunstnerretten, skulde blive Tale om pekuniær Forpligtelse for den danske Stat.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 13 tilfugte kun at tydeliggøre de vedkommende Bestemmelser i Lovforslaget.

Et Mindretal (Alberti, P. Sjørgensen, N. S. Larsen, H. Mathsen og Rosager) har intet at indvende imod, at der ved Lovforslaget søges tilvejebragt en Revision af og en samlet Oversigt over Lovbestemmelserne om Beskyttelsen for den aandelige Produktion. Og Mindretallet vilde endog uden Betænelighed kunne gaa med